

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe unu an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERA:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefranconate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 241.

Mercuri 30 Octomvre (11 Noemvre).

1885.

Brașov, 29 Octomvre 1885.

Din Sofia sosesc scirea, că la granița Bulgariei s'au și întemplat mică lovire între anteposturile bulgare și sârbe. Bulgarii cred că Sârbii caută cu totadinsul privilegiul d'a năvăli cu armata lor pe pământul bulgăresc.

Intr'aceea speranța întrun rezultat pacific și mulțumitor al lucrărilor conferenței din Constantinopol se micșorează pe zi ce merge. Stăruințelor înaltei Pôrte, cari au fost sprijinite de Germania, este a se mulțumi, că marile puteri au acceptat în cele din urmă în principiu oportunitatea restituirii stărei de mai înainte în Rumelia orientală. Mai mult de atât, se asigură, nu s'a putut dobândi. Punerea în praxă a principiului respectării tratatului întâmpină greutăți foarte mari, din cauză mai ales, că cabinetul englez nu se unesc nicidecum cu părerile cabinetelor celor trei imperații și nu aprobă nicidecum mijlocele, ce le propun aceste cu privire la executarea deciziunilor conferenței.

În fața acestei situații amenințătoare este de cea mai mare importanță a cunoaște părerile, de cari se conduc majoritățile parlamentare de dincoace și de dincolo de Laita în ceea ce privește politica esteriore a monarhiei.

Din nenorocire dualismul, pe basa căruia este așă organizată monarhia se manifestă printr'o deosebire de vederi eclatantă nu numai pe tărâmul politicii interioare, ci și pe acela al politicii esteriore a monarhiei.

Tochmai acum ni se oferă ocaziunea d'a cunoaște din discuțiunile în sinul celor două delegațiuni direcțiunea ideilor, și din ceea ce s'a vorbit până acum asupra politicii comitelui Kalnoky, putem să o distingem destul de bine.

Înainte de toate se exprimă în raportul comisiunii pentru afacerile externe a delegațiunii ungare spiritul politicii dominante maghiare. Maghiarilor nu le place intimitatea cu Rusia, ceea ce doresc ei este, ca politica orientală a monarhiei să fiă și pe viitor dependentă de Germania și să conserve tendința ei pronunțată antirusescă. În consecință ei se declară în favoarea Sârbiei, în presupunerea că cu ajutorul acestui mic stat, protegiat din partea Austro-Ungariei, se va pute mai ușor împedea constituirea unei mari Bulgarii.

Pre când în delegațiunea ungară numai curentul de idei maghiar se poate manifesta, se observă în delegațiunea austriacă mai multe curenturi. Aici sunt Nemții austriaci. Aceștia conștient cu Maghiarii în punctul esențial al alipirii neștrămutate de Germania; de Ruși nu se tem așa de tare ca Maghiarii, d'er pârtesc politica d'a combate influința rusescă în peninsula balcanică.

După Nemți vin Cehii, Polonii și conservativii de diferite nuanțe. Vederile acestor partide se unesc numai într'un singur punct și acesta este: năzuința d'a emancipa Austria de sub tutela Germaniei și d'a paraliza astfel neajunsurile create de dualismul politicii esteriore a monarhiei. Presiunea Germaniei, ce se rașimă în amicii ei dualiști, împiedecă acțiunea liberă a monarhiei în Orient, fi lăgă mâinile comitelui

Kalnoky. De aceea majoritatea din Reichsrath pârtesc politica bunei înțelegeri cu Rusia, ca să scape Austria de sub presiunea Germană.

Cehii în special s'au declarat în favoarea unirei Bulgarilor și în contra sprijinirii pretenșiunilor Sârbiei. D-r. Rieger a dat expresiune în vorbirea sa din delegațiunii acestor vederi, exprimându-și deplina s'a mulțumire cu politica comitelui Kalnoky.

E o urmare naturală, ca tocmai ceea ce mulțămesc pe Rieger în procederea comitelui Kalnoky, să nemulțămescă pe Maghiari, cari vedu cu îngrijire, că politica dualistă-germanofilă de până acum a început a fi înlocuită de-o direcțiune federalistă-slavofilă.

De aceea comisiunea pentru afacerile externe a delegațiunii ungare exprimă de astădată încrederea ei numai față cu persoana, nu și față cu direcțiunea politicii comitelui Kalnoky.

UNIREA BULGARILORŪ.

Telegramele cele mai noue:

Constantinopol, 7 Noemvre. Tochmai începe a doua ședință a conferinței, în care Turcia are să-și precizeze dorințele sale în modul următor: 1. Conferința să provoce pe prințul Bulgariei a evacua Rumelia. 2. Oponându-se Bulgaria, Turciei să i se recunoască dreptul d'a intra în ea. 3. Defileurile Balcanilor să se ocupe de trupe turcesc. 4. Plătirea tributului să se garanteze.

Sofia, 7 Noemvre. Caravelov a plecat la Filipopol fiindu chemat de prințul. Chemarea se atribue scirilor contradicțoare ce au sosit așă din Constantinopol despre rezultatul conferinței. Deschiderea ostilităților între Serbia și Bulgaria e posibilă, căci în cercurile politice nu se crede, că opera conferinței, oricare ar fi ea, va duce la țintă. Serbia a revocat așă pe fostul secretar al consulatului sârbesc, care în anul trecut după revocarea agentului diplomatic, rămăsese în Sofia cu consimțământul guvernului bulgar.

Belgrad, 8 Noemvre. Măsura luată de împăratul rusesc în contra prințului Bulgariei se consideră în cercurile oficiale de aci, ca o dovadă, că Rusia nu dorește în faptă și sincer restabilirea statului quo ante. Cei de aci vedu în procederea Rusiei numai o trăsătură de șah în contra Angliei și intențiunea, cu toate silințele ce și le dă ca să apară mai corectă decât toate celelalte puteri, d'a face pe această cale indirectă să naufragieze conferința, împingându lucrurile la extrem. Se crede, că Rusia cu această măsură, care va ave ca urmare naturală cererea d'a se detrona prințul Alexandru, urmărește scopul d'a se substitui Turciei în Bulgaria în considerațiunea jertfelor aduse pentru ea și d'a interveni în Bulgaria. Aci se consideră ca cea mai practică soluție a cestiunii restabilirea statului quo ante pur și simplu și atunci Serbia nu va mai cere nici o compensație.

Filipopol, 8 Noemvre. Se crede, că după sosirea lui Caravelov va sosi aci în curând și ministrul de externe Tanov. Întâlnirea membrilor guvernului aci pare a arăta, că s'a ales Filipopolul ca centru, că dacă e posibil după terminarea conferinței să începă tractări cu Pôrta pentru a ajunge la o înțelegere, fără ca opera conferenței să se distrugă.

Petersburg, 8 Noemvre. „Monitorul guvernului” publică o corespondență din Sofia, în care se spune că poporul bulgar a fost indus în eroare, credându că revolta din Filipopol s'a făcut în dorința Rusiei. Prințul ar fi declarat înaintea frontului unui regiment, că diua, în care armata națională s'o va duce sub comanda exclusivă a oficerilor bulgari, o consideră ca pe cea mai fericită din viața sa. Cu această ocaziune prințul bulgar s'ar fi exprimat cu dispreț despre oficerii ruși.— Ordinul împăratului Rusiei, prin care prințul Alexandru se exclude din armata rusă, e dat din Gacina și este în traducere fidelă următorul: »Alteța Sa locot. general

prințul Alexandru Bulgarsky se exclude din listele armatei ruse. Alu 13-lea batalion de vânători A. S. prințul Alexandru Bulgarsky va purta de aci înainte numai numele batalionul 13 de vânători. »Mai ofensatoru mai că nu s'ar fi putut compune. În asemenea casuri, se întrebunțază expresiunea »ștersu din liste, »concediatu seu o formă mai dulce; »exclusu din liste» este cel mai tare cuvânt ce s'a întrebunțat v'odată în unu asemenea casu.

Maghiarii și politica esteriore a monarhiei.

Comisiunea pentru afacerile esteriore a delegațiunii ungare și-a publicat raportul seu pentru 1886. »Credem» — dice comisiunea în acest raport — »că avem motive, d'a ne crede în bunăvoința, dibăcia și energia ministrului; totodată însă declară că nu poate să-și facă o judecată temeinică asupra politicii oficiului de externe, care judecată să o recomande și delegațiunii. Cu alte cuvinte comisiunea delegațiunii se crede în persoana comitelui Kalnoky, d'er nu se poate crede în politica lui orientală, pentru că nu-o cunoaște. Oficioșii unguri constată deosebirea ce există între raportul din anul acesta și cel din anul trecut, în care a fost lăudată nu numai bunăvoința și dibăcia, ci și buna direcțiune a politicii comitelui Kalnoky.

Mai departe raportul, vorbindu de relațiunile monarhiei cu Rusia și cu Germania, aprobă declararea ministrului, după care între monarhia austro-ungară și Rusia există bune relațiuni. Acesta, dice raportul, e »dorința noastră a tuturor» d'er numai »pe lângă apărarea propriilor noastre interese» și numai »pe basa tratatelor internaționale», cum a șis ministru, »rămăindu ca și mai înainte totu amicitia cu Germania basa politicii esteriore austro-ungare. — Comisiunea delegațiunii ungare a creșut de lipsă a accentuă în deosebi legătura cu Germania, pe care ministrul în espunerea sa n'a fost deosebit de legătura amicală cu Rusia. Cu alte cuvinte Ungurii doresc alianța intimă cu Germania, nu doresc însă intimitatea cu Rusia. Baza politicii lor este și rămâne amicitia cu d. de Bismark.

Acastă accentuare deosebită indică temerea ce o au Ungurii, ca nu cumva comitele Kalnoky să se emanaipeze de sub tutela lui Bismark și să se apropie prea mult de Rusia.

Cât pentru evenimentele din Rumelia orientală comisiunea delegațiunii ungare »se învoiesc» d'a se restabili status quo ante pe cale pacifică, er decât acesta n'ar fi cu putință, atunci ea consideră numai pe Turcia ca îndreptățită d'a interveni cu eschiderea orî cărei alte puteri. Părerea comisiunii mai este ca în orice casu ordinea legală să fiă restabilită în peninsula balcanică »așa ca dorințele celor ce au turburat-o să nu fiă mai multu considerate decât dorințele acelor, cari până acum au respectat în modu leal tratatul de Berlinu.»

DIN DELEGAȚIUNEA AUSTRIACĂ.

În Ședința dela 7 Noemvre n. a comisiunii bugetare, ministrul de externe Kalnoky a înfățișat în trăsuri generale situațiunea actuală în Orient.

Mai întâu accentuează din nou, că relațiunile monarhiei cu statele vecine sunt deplin satisfăcătoare, că alianța cu Germania nu s'a schimbat de loc și că relațiunile cu ea sunt cele mai bune. Raportul cu Rusia încă este foarte amical și plin de încredere. Însemnătatea întrevederii zace în aceea, că cei trei monarhi sunt hotărâți a urma politica de pace și a căuta să se resolve în acestu sensu toate cestiunile ce s'ar nascu. Cu Italia încă sunt raporturile noastre foarte amicale și ea se află în deplin acord cu noi în privința ultimelor evenimente din peninsula balcanică.

Cu privire la evenimentele din Orient, ne aflăm într'unu moment, când în fiecare zi s'ar pute ivi incidente, care ar pute influința seu schimba situațiunea. Cu privire la evenimentele din Filipopol, dela început am fost în clar despre aceea, că dacă o călcare a unui tratat ar pute șgdui starea pacifică a multor țeri, generalizarea acestui principiu ar trebui să aibă ca urmare o anarhie în peninsula balcanică. Dacă nu ne am fi pus pe această basă, ne-ar fi rămas deschisă

oumai calea d'a recunoșce faptul și d'a încerca să creăm pe această basă o nouă stare de lucruri. Dar s'a arătat imediat, că statele balcanice nu suferă mărirea Bulgariei. După 48 de ore dela unire, Serbia foarte agitată a decretat mobilizarea armatei sale. În Grecia izbucni o agitație totuși așa de violentă, care continuă și acum. Din partea României s'a dat expresiune celor mai serioase îngrijiri, și chiar și în provinciile turcesce și între Mohamădani s'a ivit un simțământ adânc de neliniște, din care cauză au alergat bucuroși la apelul guvernului d'a lua armele. Prin urmare, lăsându-se cursu liberu unirii, ar urma o luptă a tuturor în contra tuturor, care ar fi fatală și pentru existența Turciei. Prin urmare ne-am pus pe baza tractatului din Berlin, căci o întindere a mișcării revoluționare în Macedonia, ar periclita interesele Greciei și o intervenție turcescă ar duce la luptă. Această îngrijire însă s'a înălțat.

Serbia — dice Kalnoky — pentru care simpatiele noastre sunt foarte călduroase, până ați procede foarte corect, așteptându restabilirea statului quo. În acestu casu regele imediatu ar demobiliza armata. Alipirea Serbiei de Austro-Ungarie a făcutu ca atitudinea noastră față cu Serbia să fiă foarte amicală și bucuroși îi stăm oricând în ajutoru cu sfatul.

Ce privește desvoltarea mai departe a evenimentelor în peninsula balcanică, ministrul nu pte în acestu momentu să intre în vorbă. Tenta noastră rămâne înlăturarea greutăților pe basă legală și pe cale pacifică, nu prin măsuri de forță.

La interpelarea ce i s'a făcutu cu privire la raporturile comerciale cu România, ministrul Kalnoky răspunde, că tractatul de comerț cu România s'a denunțat la 1 Iunie a. c. de amândou statele. Tractatul espiră la 1 Iunie 1886. Pregătirile pentru nouele tractări se urmăz deja de amândoi miniștri de comerț, ca în comunu să stabilească principiile și instrucțiunile amănunțite, ce vor servi ca basă nouelor tractări. Numatunci se vor începe tractările cu statul vecin. Miniștrul va stăruie câtu va pute să apere la reînnoirea tractatului, interesele monarhiei.

Delegatul Latour propune să se atazeze pe lângă agenții nostri diplomatice în Orientu oficeri capabili, cu însărcinarea să supravegheze strictu toate mișcările militare. Ministrul Kalnoky, răspundendu delegatului Demel, dice, că problema politice austriace este d'a ține echilibrul la Balcani, deși rămâne întrebarea, că ore acestu echilibru fi-va în totdeauna în interesul europen.

Delegatul Dr. Rieger e pe deplin mulțamit cu conducerea actuală a politice externe, der dice că nu e în interesul Austriei d'a înlătura simpatiele ce există pentru ea în Bulgaria și speră, că Austria n'a făcutu Serbiei nici o promisiune, care să o îndreptățescă a spera că Austria o va sprijini. În Bulgaria există simpatii pentru Austria și aceste simpatii ar trebui cultivate.

În numărul de mâne vomu continua cu reproducerea discusiunii și sperăm, că vomu afla din foile vienezee ceva mai pe largu din cuprinsul interesantului discursu alu lui Rieger.

SCRIRILE DILEI.

Ni se comunică, că Tabla regescă din Tergu-Mureșului a aprobatu hotărîrea tribunalului din Turda, prin care v. protopopul Indolului e pus în stare de acuză, însă cu aceea modificare, că după a sa părere cauza să se judece și pertracteze după §. 174 și următorii, er nu după §. 172 punctu 2. Acusatul a făcutu recursu.

FOILETONU.

Căderea lui Michaiu Vitézului

conferință ținută la 18 Octomvre în sala Ateneului de A. D. Xenopolu.

(Urmare.)

II.

Mihaiu fu unu domnitoru războinicu în totă puterea cuvântului. De la suirea lui în scaun până la morțea lui elu nu se odihni o singură zi liniștitu în patul său, și când chiar corpul său gusta repaosul, mintea lui croia necontenit nou planuri de izbândă. În zadar căuta o partidă de boeri să mai stăviliscă această pornire războinică a domnului lor; în zadar lupta chiar soția lui Stanca, rugându-lu în genunchi să părăsescă cucerirea Transilvaniei, în care instinctul ei de femeie îi prevestea nenorocirea. Mihaiu, atrasu de puterea fatală a destinului, rămâne surdu la toate aceste prevestiri și pășeste înainte pe calea însemnată lui de sorțe.

Pentru a duce însă atâtea războaie, cu Tarcii, Tătarii, Moldovenii, Polonii, Ungurii și Nemții, trebuia armate. De unde și forma Mihaiu Vitézului oștirile sale — eia tema interesantă, care ne va destăina în mare parte pricina căderii finale a domnului român.

Armata lui Mihaiu era în marea ei majoritate compusă din mercenari, soldați străini plătiți cu leată, puși sub conducerea unor căpitanii, parte ei inși străini

Viceprotopopul Indolului, pe câtu ne aducem aminte, e datu în judecată pentru unu articolu despre nelegala oprire a sărbătorilor naționale, publicat în foia noastră în anul trecut.

—0—

O demonstrație în contra panslaviștilor s'a făcutu în noptea de 9 Noemvre în Pojunu. Vr'o sută de studenți unguri s'au dusu înaintea locuinții avocatului panslavist și conducătorului recente mișcări panslaviste, Vendel Kutlik, i-au spartu ferestrele și i-au fluerat, strigat, urlat ș. a. Studenții s'au depărtat apoi strigându: Perea Kutlik! — Așa cultură voru să ne dea „Kulturegylet”-urile?

—0—

A mai „pricopsitu” ministrul Trefort pe preoții gr. or. Iacobu Adamu și George Maioru cu câte 100 fl. Foile unguresce pe asemenea preoți îi numesc „popi cerșetori”. Respectivii n'au decatu să le desmintă dacă le dă mâna.

—0—

Din Timișoara se raportază, că în 8 Octomvre gendarmeria a prinsu banda de hoți Firculescu ce năvălise din România în număr de 11 omeni și în contra căreia ministrul de interne dase acum câteva luni ordinu de urmărire. Bandiții au împușcatu asupra gendarmilor cu cari s'au încercat la luptă, fiindu ușor răniți mai mulți gendarmi și bandiți. Aceștia au comis în comitatele sudungare numeroșe furturi îndrăznețe. S'au aflat în posesiunea lor multe efecte, lucruri de valoare, 15 cai și mai multe caré.

—0—

Într'unu număr din săptămâna trecută alu codiței locale se dicea hotărîtu, că Brașovul trebuie să fiă maghiaru. Nici vorbă că o să fiă, când Tencălu (Czenkölji) seu pe românește verbalu „Subtimpitul” va întorce Tempa cu fundu 'n susu, ca elu să și ia numele „Supratimpitul”.

—0—

Concertu. Distinsa pianistă boemă d-șora Matilda Husak va da alu doilea concertu anunțat mâne, Mercuri în 11 Noemvre st. n., cu concursul d-șorei Maria Schmid și a d-lui concertistu M. Krause. D-șora Husak va esecuta unu șir de piese nou foarte alese din bogatul d-sale repertoriu. Atragem atențiunea damelor noastre asupra acestei escelente pianiste, care intru adevăr merită a fi sprijinită.

Făgărașu, 18 Octomvre st. n. 1885.

Stimate D-le Redactoru! În Nrii 221 și 222 ai prețuitei „Gazete” a apărut o corespondență din Făgărașu subscrisă de „mititelu —” ca reflexiune la cele scrise în Nr. 198 alu „Gazetei”, în cauza decadinței bisericilor și școlilor române din Făgărașu. La această corespondență, în interesul adevărului și alu bunei armonii, ce este atatu de dorit a se susține în biserica noastră română, voesc și eu a face următoarele observări:

D-lu corespondentu se ocupă în deosebi cu biserica și școla română gr. or. din Făgărașu și arătându că prelații și învățătorii și cu deosebire ultimul învățătoru, care de prezentu este capelanu în Galați, și-au implinit cu atata zel și devotamentu chemarea loru cătră biserică și școlă, în frase generale dice, că amplexiunii români și cu deosebire cei dela administrația ar fi cauza decăderii școlei și a bisericei, ei, cari aru desconsidera totu ce este românesc, biserică și școlă și totu. Nu voesc a lua în apărare pe nimeni, căci d-nii amplexiunii, de voru afla de lipsă, voru sci cum se se

apere, — față cu nisce învinuiri atatu de cutezătoare însă d-lu — se aducă casuri speciale, decă scie, spre a-și pute căpeta răspunsul meritat.

D-le —, de ce te înhați de amplexiunii români, ce ai cu ei? Nu fi pătimaș! Vedem, că sub sistemul de ați, amplexiunii români în proporțiune sunt așa de rari, ca și corbii cei albi, d ta însă ca după închipuirea d-tale să apar unu bunu român, nu încapi nici de aceștia, însă numai te faci ridiculu înaintea celor ce cunosc adevărata stare a lucrurilor.

Ce-i dreptu, să așteptăm dela amplexiunii români să facă și ei ce sunt datoru cătră biserica și școla noastră, ceea ce amu vedutu că are voe a face ori și care însă se nu-i instrăinăm dela noi, se nu ne depărtăm de inteligența noastră... Nu veți d-le — că cele întemplete în urma sfaturilor d-tale au adus lucrul acolo de bărbații mai fruntași de aici, neguțătoru, amplexiunii, și alți inteligenți toți ca unulu, nu mai îndrănesc să cerceteze biserica ca mai înainte, pentru ca să nu mai fiă ca de atatea ori martori la scandale și certări în biserică.*

Pretindem dela ori-ce Român, să fiă Român adevăratu, să fiă patriotu adevăratu, căci acesta este caracteristica Romanului, așa au fostu moșii și strămoșii noștri. Preotulu să fiă preot, amplexiatulu amplexiat, ca să ne putem fali cu elu, totu așa și neguțătorulu, economulu și meseriașulu să-și implinescă fiecare datoria acolo unde este pus și apoi nu vomu mai ave de-a ne plânge nici de decădinta bisericilor și școlilor române din Făgărașu.

Este vorba de adevăratele cause ale decadinței bisericice și școlei din Făgărașu și anume acum despre a celei cu învățatorii laudați, a celei gr. or. Ca unulu care sunt pte cel mai competent și încă de multu cunosc pe deplin lucrurile acestei biserice și școle, sciu că dela anul 1846 și până ați, adevă de când funcționează actualulu parochu, școla și biserica gr. or. de aici excepționându scurta durată a școlei „Radu Negru” totdeauna a fostu în decădintă, biserica și școla n'a avut nimica și învățatorii au fost plătiți ca vai de ei, deși poporațiunea a fostu pte cu multu mai cu dare de mâna ca ați. Der după cum unu grădinaru priceputu scie să înbogățescă și să înfrumusețeze grădina sa așa face și preotulu cu biserica și școla sa. Vă spunu curatul și obiectivulu adevăr d-le redactoru, că dela anul 1846 și până ați neavându parochu care să fi fostu la înălțimea chiamării sale ați suntem cu școla și biserica acolo unde suntem, — rezultatulu vorbesce, — și fiți siguri și fiți incredințat ori și cine, că până când nu va lua în mână treba parochiei unu preot harnicu, care să scie să unescă și să folosescă toate puterile în interesul școlei și alu bisericei, vomu ajunge și mai rău de cum stăm ați. Când va fi însă parochu harnicu celelalte voru urma de sine, atunci lucrurile se voru îndrepta.

Este adevăratu, că cu deosebire în anul trecut mai mulți inteligenți proprietari și amplexiunii constrâși de împrejurări și-au datu copii și la școli streine, — și se vedem pentru ce? — Se ne ocupăm numai de învățatorulu din urmă de d-lu Nicolau Aronu, căci sub acesta s'a întemplat neajunsulu. Mai acum trei ani școla era plină de copii, toți copiii români mergeau la școla română, căci d-lu Aronu atunci în adevăr și implinitu chemarea, acum doi ani a arătat rezultate mai slăbuțe, era în anul trecut de totu slabe și anume:

*) Voim să scim ce felu de scandaluri și certe au fostu aceste. — Red.

precum Kiraly, Albert, Baba Novak, George Mako, parte Români, precum frații Buzesci sau Banulu Mihalea. Oștirea lui română era redusă numai la câte-va corpuri de călăreți.*)

Acești ostași streini nu ascultau decă de Mihai ca supușii săi, ci numai ca slugile sale, adică până intru câtu elu îi plătea și îi mulțumia, și totdeauna curajulu și foculu lor la luptă era condiționat de suma de bani oferită sau promisă. De aicea se esplică vecnică nevoie de bani cu care Mihaiu Vitézulu lupta în totu decursulu domniei lui. Când nu avea bani cu ce se și plătesc armata, acesta se rescula în contra lui, ilu insulta și ilu făcea să sufere toate necazurile, fără a putea să i pedesească de ore-ce elu nu avea asupra ei altă autoritate de câtu aceea pe care banulu i o putea da. De aceea vedem pe Mihaiu, cerându în atatea rânduri și cu atata stăruință bani de la împăratulu Rudolf, care, vedându

*) Bălcescu descrie ast-fel alcătuirea oștei lui Mihaiu Vitézulu în lupta de lângă Sibiu; „În stânga lui puse pe Baba Novak, vestitu generalu pe acele vremi, cu cătanele și haiducii săi; la dreapta era călăreimea sârbescă, o ceta de Cazaci și alta de Moldoveni. La centru erau Ungurii avându capu mai mare pe George Mako, iar capii cohortelor erau Francisc Lugași Dumitru cel Mare, George Horwahl, Mihailu Gyulai, Lupulu Noak și alții cari comandau bataliōne sau companii. În dosulu lor erau Polonii cu o sumă numeroasă de Cazaci și călăreimea românească. În sfârșitu venia Mihaiu cu falanga sa, o trupă de 3000 de Săcui împreună cu boerii și milițiile lor.”

Raportulu lui Malaspina asupra aceleoași lupte din 1597 spune că în armata lui Mihaiu erau și Albaneși, Sârbi, Unguri, Cazaci, și Valahi. Unu altu raportu alu lui Ungnad din 5 Aprilie 1600 arată că Mihaiu ar avea în armata lui 24,000 de mercenari.

insă câtu de puțină sémă ținea Mihaiu de ordinele sale, restrângea totu mai multu ajutoarele trimise lui Mihaiu, în câtu ilu punea pe acesta fără încetare în poziție critică, față, mai ales, cu mărețele planuri pe cari voia să le implinescă.

Acestă nespuse nevoie de bani a lui Mihaiu ilu împinse la o împilare foarte pronunțată a țeranilor din Muntenia, cari au suferit și sub acestu luceafăr alu domnilor Români mari asuprii ca și pe timpul înaintașilor săi. Pe boeri trebuia să-i cruțe, căci elu, fiindu adeseori dusu din Muntenia, avea trebuință a-i menține în credință cătră elu, pentru a nu-și spori greutatele prin o răscolă a boerilor. De aceea și vedem pe Mihaiu întărind și consolidându așezământulu sârbesc țeranului, dispunendu prin unu hrisov alu său ca ori cine va fi român adică șerb să rămână vecnicu în această stare, care pe unde se va afla. Astfelu acestu mare militar, în locu de a îndrepta starea poporului de jos, de a ridica condiția economică a țeranului, de a ajuta să-și recapete sau cel puțin să-și păstreze proprietatea sa, pune pe șerbirea lui de faptu pecetia drăcului și-și taie astfelu elu singur sprijinulu de sub picioare, îndepărtându din armata lui tocmai acele elemente cari făcuar mărirea țerilor române pe timpul lui Ștefan cel mare, Viadul Tepeș și Mircea celu Bătrân — clasa proprietarilor mic — adevărata temelie și putere a unui Statu. Der putea elu să facă altfelu? Timpulu ilu grăbea și nu-i lăsa răgazulu reformelor, chiar când ar fi avut de gându să le implinescă. De aceea în istoria se nu tragem atata la judecată pe omeni pentru faptele lor, câtu să căutăm a le înțelege.

Școala s'a început târziu, d-lu învățătoru a fostu foarte multu absentu dela școlă, a substituitu în lo ulu său în două rânduri alți indiviți, copiii au fostu multu timpu lașai de capul lor, larmă și disordine în școlă nema pomenită. — D-lu învățătoru mai târziu s'a făcutu ș capelanu în Galați, — poziția a devenit și mai dificilă școlă și mai neglăsă, — în absența sa două tinere întrețineau copiii cu felu de felu de maimuțării, la biserică în timpul din urmă, copiii nici nu mai veneau regulați căci învățătorul nu-i putea aduce ocupat fiindu ca parochiu în Galați. Tote acestea s'au întâmplat sub memoratul învățătoru și tote acestea au fostu cauza de dintre copiii români unii au trebuit să cerceteze școle streine, neputându perde vremea înzădaru de dragulu acelui învățătoru.

D-le ia-o mai cu incetșiorul nu te pripi, nu te sui prea susu, — veți lucrurile așa după cum sunt în fapta și ca unu începătoru făți și d-ta datoru d-tale acolo unde ești pus, — și nu căuta a ascunde adevăratele cauze ale reului în locu de a-le descoperi...

Unu parochianu.

Poporele din Ardealu în agricultură, industriă și comerțu.

(studiu etnografic-economicu de Johann Hintz)

Industria.

La: 1 Maghiari, respective Săcui. 2. Români. 3. Sasi.

II.

Români din Ardealu au rămas și mai multu decât Săcui în starea industriei de casă. În puține locuri și în puține ramuri industriale au primitu dela Sasi confecționarea și organizarea. Numai în și lângă Brașov, în Făgăraș și Seliște aflăm reuniți în corporațiuni (țehuri) măcelari, tăbăcari (argășitori), blănari și cismari români. De altminteala în timpul mai nou se află ici și colo rotari (cărutari), măsari, luminări, dulgheri (teslari), țidari de naționalitate română, d. e. în Boița nu departe de Turnu-roșu și în Seliște, în Făgăraș și tăbăcari fini.

Dér mărețe sunt caracteristicile industriei de casă, ce se confecționează de Români din timpuri vechi și necurmat până azi. Cu unelte primitive produc ei țesături ordinare din lână de oiă și de capră, cu pėru scurtu seu lungu, păsloșe pe o parte seu pe amėdoue, întrebuințându-le ei, precum și țărănimea Săcuiilor și Sasilor, pentru îmbrăcăminte și pentru alte trebuințe în casă și în economie. Ei produc peste totu, pentru propria-le trebuință și pentru piețe totu ce se pōte face pe o trēptă mai mică de dezvoltare din carne, din grăsime și pele, din lapte și lână oiă și a caprii, din grăsimea și carnea porcului, pe care Romănu dela graniță și-le procură din România.

E caracteristicu, cum se împart și la ei sexurile în producțiunile industriei casnice. Cele mai lățite industrii de casă sunt lăsate pe sēma femeiloru, așa, că chiar la cele mai importante și forte bine dezvoltate producțiuni de pănuri ordinare în Săcele și în Branu lângă Brașov, tote lucrările începēndu dela spălatul lănei, torsu țesut și până la terminarea definitivă a pănurilor sunt în mănile femeiloru cu copii lor ce se află acasă și numai de baterea în piua (la dērstă seu vultore) a pănurilor îngrijesc bărbaii. Dér îndatăce se ocupă Romăni, ici și colo, cu vr'o industrie propriă, acesta nu se află nici odată în mănile unei femei.

Industria română populară în esență se înfățișează în producerea în casa și ca lucru femeiescu. Acesta s'a

și pututu recunōce cu deosebire la esoposițiunea loru națională în Sibiu, 27 Augustu până la 6 Septemvre 1881. Industria română, cătu s'a dezvoltat ea până astăzi în Ardealu și în Ungaria din relațiunile și trebuințele interne ale acestui popor, se deosebesce de felul și modul industrialu vesteuropēnu. Ea a rămas, ca și economia câmpului română, mai credincioșă originii semiorientale. La poporul nostru romănu foarte separat până acum și încă și azi în viața socială și bisericescă, în portu, în tote trebuințele trupesci și spirituale, s'a păstrat și s'a dezvoltat continuu o producțiune casnică, puternică, mare — mai cu sēmă în țesutul lănei de oiă și în pregătirea îmbrăcăminte și rutelor lui caracteristice — așa, că această populațiune prin acesta chiar și azi încă își indetulesce aprōpe tote trebuințele sale.

Aci nu voiu trece cu vederea acele articole dela esoposițiunea din Sibiu, care se țin de industria propriă, anume de producțiunea permanentă în ateliere pentru vëndare. Acolo se află ele în esemplare demne de laudă. Dér se află numai în o astfelu de măsură, pe lângă marele industrii de casă, în care azi Romăni totu mai cultivă și au adoptat portul și modul de viață vesteuropēnu, ridicându-se cu acesta peste vechiul felu de îmbrăcăminte și întocmire casnică română. Acestei părți de familie române a datorit esoposițiunea nemijlocită două feluri de articole: a) obiecte de luxu mai fine, ce le lucră de plăcere femeile în casă, și b) acele lucruri ale școleror superioare de fete, de care în timpul din urmă Romăni au înființat mai multe în Ardealu și încă și mai multe în România.

Privindu dela această esoposițiune la starea industriei române de azi în mare și în micu, sē relevă aci încă câteva trăsuri cu deosebire caracteristice ale acestui tablou. Amu vedutu și vedem în piețe acele modele de pănură țărănescă albă, tare bine lucrată, la Brașov se numesce dimiă și în alte ținuturi altfelu, mai ales în localitățile cele mari muntose ce aduc multă lână dela oile lor din România, aceea o torcu și țesu femeile române din lână mai fină (țigai), amestecată cu lână de miel și apoi o tieluesc în piua. Din această pănură cumpără și se îmbracă cu cioreci cu zăbune, cu zechi glugi întreaga populațiune țărănescă a Romănilor, ba chiar și mulți dintre Săcui și Sasi. O parte din ea se duce în Romania, ba mai cu sēmă din esecelenta materiă ce sciu sē o producă femeile din Săcele și Branu lângă Brașov. Acestă pănură — dimiă este aceeași producțiune, ce ese în multe locuri din atelierele țesătoriloru sasi, numai cătu ea este multu mai îngustă, decât frumōșă și lata marfă a țesătoriloru noștri, cari din cauza acesta are și alți cumpărători.

Aceeași producțiune română, ce o întâlnim în mare măsură în Săcele lângă Brașov, sunt acele pănuri ordinare, inchise de unu castaniu naturalu, din care ei pregătesc mari și mici mantale, cusute cu șinore, pentru țărăni mai avuți. Poporațiunea română în genere țese această materiă foarte ordinară din lână noastră țurcană de oi, mai adeseori amestecată cu pėru de vacă, înfățișându în colore castaniă seu sură. Din ea pregătesc ei în mare multime haine de erna (țundre) pentru bărbai și femei din clasa mai săracă în totă țera. În Branu facu pănuri împestrițate mai fine pentru haine ce se îmbracă pe dedesubtu seu pe deasupra și diferitele lor coloru le sciu compune cu dibăciă și sē le ordoneze la țesutu, pe cele mai simple rēșboie, forte cu gustu. Din acestea se pōrtă jachete (căputuri) și mantale și de domni în orașe și se potrivescu forte bine.

Mai departe vedem între țesăturile din lână de oiă și din pėru de capră și vaci acele părți (cergă strate de Brașov) renumite cu pėrul lungu, lucrate în parte mare ărăși de femei și copii, ce sciu a le țese din cea mai ordinară lână (țurcană și stogomanu) atātu de esecelent în fire dese, seu mai bine țis, le sciu impleti și a le pāsă în piue (vultori, dērste) calde seu reci și a le scōte lațe de lână regulate învrtindu-le peste

impletitura de țepe (pepteni). Ei le colorază cu o decocțiă de lemn de colorat în coloru vii durabile vėnățu roșu, verde, ș. a. Păturile se întrebuințază ca plapome și salte în paturi și pe scaune de totu felul. — Aceiași materiă ordinară, numai pe o parte aspră și pe cealaltă (internă) paslată o produc Romăni noștri mai în tote localitățile situate la pōlele muntiloru. Din ea pregătesc ei sarica cea lățōșă, care egalază blana în căldură și densitate contra apei și care se vinde și se cumpără, ca tote celelalte materii și lucruri confecționate numite până acum, în tote piețele noastre pentru trebuința generală între poporul romănu dela țera.

Industria națională de țesătură din lână a Romănilor a fostu completu reprezentată la esoposițiunea din Sibiu. Lungulu șir de articole d'acele acestei manufacturi comune de casă, alături cu multimea țesăturilor din bumbac, cânepă ș. a., care parte împodobită cu ornamente reprezentau articole de îmbrăcăminte femeescă și de gătelă (impodobire) parte se află în pânzeturi simple (sadea) înalbite și neinalbite, ca rufe de totu felul pentru bărbai, femei și copii, și prelucrate cu ornamente — vesteau gloria silitōrei și dibacei țărance române. Da, cu totulu deosebitu făceu uacēsta sutele de cārpe de capu și de stergare, de învălitu impletiturile ca rețēua cu care se ornază peptulu și mănecile la cămăși, pânzăturile de masă și de învălitu patulu, numeroșele cretințe (șurțuri) ce le pōrtă Romăncele înainte și vėlnicele ce le pōrtă inapoi) lucrate din torturi, cumpērate din prāvāliă și colorate acasă, ce erau espuse în tote colorile și combinațiunile de coloru după modelulu obișnuitu și cu tote astea atātu de multu variat.

Felurile cārpe de capu și stergare de învălitu sunt împodobite și țivite cu o bogat invențiune în totu felulu de lungim și lățim. Multele materii țesute în diferite modele, provēdate cu variate cusături, din cânepă produsă chiar de Romăne seu din inu (flosu) cumpăratu dela Sasi, precum și din torturi de bumbac din prāvāliă, cămășile cusute, fețele de masă și cerșafurile (lepedeele), ștergarele de stersu, rochițe ș. a. sunt cu dreptu cuvėntu fala țărancei române, care escelază prin silință și dibăciă, și unu punctu de strălucire în industria națională a Romănilor.

Interesantele cusături, lucrate în tote aceste obiecte de pănză, ce servesc pentru casă și îmbrăcăminte, formēză motive de gustu și proveniență vechiă-tracică, și veți bine că se amestecă adeseori și cu forme ce le întâlnim la Sasi și la Săcuience.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

PESTA, 10 Noemvre. — O scrisore a Maiestății Sale cătră prințulu de corōnă Rudolfu accentuază marea însemnătate a esoposițiunii, care dă o strălucită dovadă despre progresulu din ultimulu deceniu alu locuitoriloru țeriloru corōnei unguresci. Scrisōrea constată viua bucuriă și deosebita satisfacțiune a regelui pentru viulu interesu și zelōsa activitate a prințului de corōnă prin care a promovat cu efectu strălucitulu succesu alu esoposițiunii: încheiă cu vioi mulțămiri pentru folositōrea cooperare a prințului de corōnă. — Fōia oficială publică decorarea ministrului de comerțu Szechenyi cu ordinulu „Corōnei de feru” classa I.

SOFIA, 10 Noemvre. — Pe granița sērbobulgară au începutu deja lupte mai mici. La Kustendil, Sērbu au împușcatu asupra șefului divisiunii din Izvoru, care inspecta trupele bulgare fără sē-lu fi rānit. În șapte puncte se află sentinelele sērbesci pe teritoriu bulgaru. Se crede, că Sērbu caută unu pretextu de casu belli, ca sē nāvālēsca în Bulgaria.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Superioritatea lui Stefanu celu mare asupra lui Mihaiu Viteazulu nu stă în geniulu militaru pe care-lu aveau ambii într'unu gradu neasemnatu, ci în elementele din cari se compuneau armatele lor. A lui Stefanu celu mare în majoritate din moșneni de țară, a lui Mihaiu Viteazulu din leșegii străini. De aceea și vedem că silințele lui Stefanu celu mare sunt incununate de isbēndă; elu lasă la mōrtea lui Moldova neatērnată, pe când ale lui Mihaiu dau tote de greși și când dēnsulu dispare dintre vii, Muntenia e căduță în indoita vasalitate a Turcilor și a Nemțiloru. Cu cătu e mai sântōșosu poporulu cu atātu sunt mai mari generalii și politicii sēi. Poporul romănu era încă nelovitu pe timpul lui Mircea celu bētrānu și Stefanu celu mare, de aceea și acești doi domni ii scāpară onōrea și existența lui. Pe timpul lui Mihaiu o bōlă cumplită începuse a-i rōde mērutalele sale, degradarea țărānului, căderea lui în lanțurile robiei, care trebuia sē atragă numai decātu după densa și aceea a țerii în care trăia.

Mihaiu Vitezulu a contribuitu foarte multu la căderea țărānului romănu și acestu pēcatu, pe care l'a recunoscutu pentru prima oră Bălcescu în domnia eroului romănu, este o pată pe care numai inima sa cea neasemnată de mare și uriașele sale planuri potu până la unu punctu sē o mai ștergă de pe figura sa.

Mihaiu Vodă anume în nevoia sa de bani pentru a-și plăti instrumentele isbāndiloru sale, oștirile sale mercenare, impunea adeseori sateloru răzășești niște dări pe cari acestea erau în neputință sē le rēspundă, și Mihaiu atunci le lua satele ca domnești reducēndu lo-

cuitorii lor, liberi până atunci, la starea de șerbi, romăni, cum sē țicea pe acele vremuri.

Mai multe documente constată acestu trist și regretabilu faptu. Astfelu în unulu dela Radu Mihnea din 1613, aflăm că Mihaiu Vitezulu, aruncēndu asupra moșneniloru din satulu Apele-Vii o dare de 50.000 de aspri, pe care dēnsii nu o putuse plăti, luase acestu satu ca domnescu făcēndu-i pe moșneni vecini. Acestu satu Mihaiu Vitezulu ilu dă apoi de zestre ficei sale Florica la mārītarea ei cu Preda postelniculu. În timpul insē a fugei lui Mihaiu la împēratul Rudolf, intrāndu Valachia în stăpānirea lui Simionu Movilă, dușmanulu celu mai neimpētat alu lui Mihaiu Vitezulu, moșnenii aducē domnului bani adunați de ei aspru cu aspru până la suma de 70.000, cu care rēscumpărara inapoi satulu lor din șerbire în care ilu aruncase Mihaiu. Postelniculu Preda reclamă insē acelu satu dela moșnenii ce-lu rēscumpērase ca zestre a soției sale și procesulu vine la judecată înaintea lui Radu Mihnea, care recunōce dreptatea țărānilor, intru cătu, cum spune documentulu, aceștia nu puteau rēmānea „și fără de pământu și cu aspri dāți.”

Unu altu documentu publicat acuma de curendu arată, că Mihaiu Vitezulu ar fi cumpăratu unu satu Surlanulu pentru suma de 40.000 de aspri dela mai multu răzași, cari rēmāseră fără indoială ca vecini pe fosta lor moșie. La prima vedere ne lovește împrejurarea că Mihaiu Vitezulu, care era în totdeuna în așa de mare nevoi de bani, sē fi întrebuințat o sumă așa de însemnată pentru a o imobiliza într'o moșie, și acesta sē fi cumpărat dela nisce răzași. O însemnare făcută cu însuși mână lui Mihaiu Vitezulu, în josulu acestui docu-

mentu, deslēgă insē această enigmă. Elu spune anume: „Io Mihaiulu Voivodu datam cu cārțile lor de moși și ale mele de s'au descumpēratu dela mine satulu Surlanulu și mi-a datu aspri 80.000 în Belgradu. Blestemu și proclēat sē fiă dela 318 oței și de mine, când va sparge pomana mea.” Ce înțelesu putē avē această descumpērare, adecă rēscumpērare a statului moșneniloru din mănile lui Mihaiu Vitezulu? Se vede de îndată, că pretinsa cumpērare a acestui satu dela moșneni din partea lui Mihaiu Vitezulu pentru 40.000 de aspri ascunde cu totulu altă daravēră. Anume Mihaiu Vitezulu aruncēndu această sumă de 40.000 de aspri asupra satului Surlanulu și moșnenii neputēndu plăti, Mihaiu Vitezulu luase satulu sub forma unei cumpărături în care prețulu era datoru ce ei nu putuse rēspunde. Moșnenii se punu insē pe adunatu bani și întēmpinā pe Mihaiu îndată după ce acesta intră în Ardelu și anume în momentul când se afla în Alba Iulia; dau acestuia suma indoită a datoriei pentru care satulu le fusese luat, 80.000 de aspri, și primescu dela domnu inapoi a tulă de cumpăratură, cu însemnarea autografă a lui Mihaiu Vitezu, că moșnenii își rēscumpērase satulu. D. Tocilescu înțelege altfelu acestu documentu: cetindu în locu deși mi-a datu, și mai datu, scōte înțelesulu, că Mihaiu Vodă ar fi inapoiat satulu moșneniloru mai dāndu-le înă pe deșupra și unu daru mārīnimosu de 80.000 de aspri. Interpretarea este invederatū greșită, căci mai întēiu decă admitemu, că actulu lui Mihaiu Vitezu era unu adevēratu act de cumpăratură, atunci nu înțelegem ce interesu aveau moșnenii sē desfacă tocmeala încheiată. (Va urma).

Cursul la bursa de Valca
din 9 Noembrie st. n 1885.

Table with 2 columns: Item (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price. Includes various financial instruments and their market values.

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Octomvre st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta română, Renta rom. amort.) and Price. Lists various types of bonds and their current market prices.

Anunțiu.

Unu ténérü neînsuratü, care a absolvatü agronomia în institutulü de agronomia r. ung. din Clușiu-Manașturü în anulü 1876, și de atunci practizându ca conducătorü de economiä 9 anü, sê recomandä ca conducătorü de economiä în öre-care dominiu.

A sê adresa la Administrația acestui diarü.

Numere singuraticë à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se potü cumpëra în tutungeria lui I. GROSS.

Restaurațiunea ZEHNER

Subsemnatulü amü onöre a încunoscünța pe on. publicü, că dela St. Mihaiu m'amü mutatü cu Restaurațiunea în Ulița Négrä, vis-à-vis de Casarmä, unde se aflä și o

Arenä de popice pentru érnä

Ca și până acuma 'mï voi da tötä silința, ca sê susțiu negoșulü în bunulu sêu renume, oferindü onor. óspeți

Beuturi bune, mâncări gustöse si eftine,

la carü învitü cu tötä stima

Zehner, Birtașü.

Arenä de popice pentru érnä

Tarifa anunțurilor și inserțiunilorü.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețiri se acórdä urmätórele rabate:

Table with 2 columns: Duration (e.g., 3-4 or, 5-8) and Discount rate (e.g., 10%, 15%).

Pentru anunțuri ce se publicä pe mai multe luni se facü învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susü.

Ulița Négrä, 382.

vis-a-vis de Casarmä

Anunțamü acelorü onorați cetitori, carü vorü binevoi a se abonä la föia nösträ de aici încolo, că avemü încă în rezervä numerü dela începutulü anului 1885 prin urmare potü sê aibä colecțiunea completä.

Mersulü trenurilorü

pe linia Predealü-Budapesta și pe linia Teiușü-Aradü-Budapesta a tei ferate orientale de statü reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predealü-Budapesta, Budapesta-Predealü, Teiușü-Aradü-Budapesta, and Budapesta-Aradü-Teiușü. Each section contains a grid of train routes, stations, and departure/arrival times.

Nota: Orele de nöpte suntü cele dintre liniile gröse.